

AFGØRELSE
(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15
1360 København K

Tlf 33 95 57 85
Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Skanderborg Fjernvarme over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 25. august 2003
OM	Renosyd I/S' varmepriser – genoptagelse vedr. spørgsmålet om Skanderborg Fjernvarmes udligningstank

8. april 2005
J.nr.: 21-343
Eksp.nr.: 20195
DAL-EKN

NÆVNETS	Nævnnsformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacobsen
SAMMEN-	Næstformand, dr. polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING	Professor, dr. scient. adm. Ole Jess Olsen
I SAGEN	Direktør, cand. polyt. H.C. Mortensen
	Fhv. Overingeniør, cand. polyt. Jørgen Klitgaard

NÆVNETS	Energitilsynets afgørelse stadfæstes
AFGØRELSE	

Energiklagenævnet traf den 11. februar 2005 afgørelse om Reno Syd I/S' afregningspriser for 2001, 2002 og 2003 på baggrund af en klage fra Skanderborg Fjernvarme over Energitilsynets afgørelse af 25. august 2003.

I klagen af 18. september 2003 havde Skanderborg Fjernvarme ved advokat Vibeke Asmin Hansen gjort gældende, at Renosyd I/S' omkostningsbestemte pris for 2001 burde være kr. 168,87 pr. MWh i stedet for den anmeldte pris på kr. 233,17 pr. MWh. Til støtte for dette anførte advokaten, at visse indtægter for bl.a. erhvervsaffald skulle fradrages i prisen (kr. 43,90 pr. MWh), at administrationsomkostningerne, der blev pålagt varmesiden skulle reduceres betydeligt (kr. 10,92 pr MWh), samt at henlæggelsen til et dioxinfilter skulle fraregnes, og omkostningerne ved en udligningstank godskrives (kr. 8,75 + 0,73 = kr. 9,48 pr. MWh).

Energiklagenævnet forkastede Skanderborg Fjernvarmes påstande og stadfæstede Energitilsynets afgørelse, idet nævnet fandt, at Renosyd I/S' afregningspriser ikke var urimelige efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Ved brev af 7. marts 2005 gjorde Skanderborg Fjernvarmes advokat Vibeke Asmin Hansen gældende, at spørgsmålet om udgifterne til Skanderborg Fjernvarmes udligningstank, dvs. de 73 øre pr. MWh, ikke var behandlet i Energiklagenævnets afgørelse, hvorfor hun anmodede nævnet om at behandle dette klagepunkt.

Nævnet har derfor genoptaget sagen ved breve af 15. marts 2005. Genoptagelsen vedrører kun spørgsmålet om udligningstanken. For en fuldstændig sagsfremstilling henvises til nævnets afgørelse af 11. februar 2005 (j.nr. 21-193).

8. april 2005

J.nr.: 21-343

Eksp.nr.: 20195

DAL-EKN

Side 2 af 5

Sagsfremstilling

Det fremgår af § 3 i "Overenskomsten angående udnyttelse af den på det kombinerede kraftvarme- og affaldsforbrændingsanlæg producerede kraftvarme", der er indgået mellem Skanderborg Fjernvarme og Reno Syd I/S i september 1994, at der skulle etableres en udligningsbeholder hos Skanderborg Fjernvarme for at dæmpe temperatursvingninger. Projekteringen skulle gennemføres af parterne i fællesskab, og omkostningerne, som Skanderborg Fjernvarme oplyste til at være 1 mio., skulle deles lige mellem parterne, idet Renosyd I/S' forpligtelse blev maksimeret til kr. 500.000. Det fremgår af overenskomsten, at Skanderborg Fjernvarme skulle overtage og vedligeholde udligningsbeholderen i fremtiden. Overenskomstens § 10 bestemmer, at tvistigheder om overenskomsten skal afgøres ved voldgift.

Ved brev af 30. juni 2003 til Energitilsynet gjorde advokat Vibeke Asmin Hansen gældende over for Energitilsynet, at Skanderborg Fjernvarme skulle godskrives sin særømkostning vedrørende udligningstanken. Dette beløb sig til kr. 0,73 pr. MWh. Regnestykket så således ud:

Afskrivning og forrentning af udligningstank:

	Anskaffelsespris	Rest 31.05.02	Årlig afskrivning
1995	1.628.519	854.972	110.506
1996	421.116	252.670	28.074
1997	- 607.433	- 404.955	- 40.496
	1.442.202	702.687	98.084
Rente 5 % af rest pr. 1.6.2001		800.771	40.039
Årlige driftsomkostninger anslået			50.000
Driftsomkostninger pr. år			188.123

Reno Syd I/S' andel 40 %

75.249

Pr. MWh v/ 102.843 MWh

0,73

Ved brev af 4. juli 2003 skrev Renosyd I/S' advokat Eigil Worm til Energitilsynet, at der var tale om en temperaturudligningstank på ca. 200m³, og at Renosyd I/S' temperaturer var stabile, hvorfor tanken var uden betydning for temperaturudligning. Renosyd I/S havde i sin tid betalt en andel af omkostningerne, og det blev herefter aftalt, at tanken skulle tilhøre Skanderborg Fjernvarme, som skulle afholde udgifter til tankens drift og vedligeholdelse. Det var således ikke tale om et fælles anlæg, hvorfor udgifterne hertil ikke skulle medinddrages i Renosyd I/S' omkostningsbestemte pris.

I sin afgørelse af 25. august 2003 fandt Energitilsynet, at idet udligningstanken var et anlæg hos Skanderborg Fjernvarme, som tilhørte fjernvarmeværket, skulle fjernvarmeværkets særømkostninger holdes uden for beregningen af den omkostningsbestemte pris. Renosyd I/S' øvrige omkostninger ved udligningstanken kunne indgå i fællesomkostningerne.

I klagen af 18. september 2003 til Energiklagenævnet gjorde advokat Vibeke Asmin Hansen gældende, at investeringen i udligningstanken skete i fællesskab mellem parterne. Det måtte lægges til grund, at der var enighed om, at investeringen skulle placeres i fællesaktiviteten, samt at Renosyd I/S belastede fællesskabet med afskrivningen af investeringen. Advokaten gjorde således gældende, at investeringen tilhørte fællesskabet og måtte betragtes som en fællesomkostning. Når Renosyd I/S medtog omkostningerne ved sin del af fællesinvesteringen, burde Skanderborg Fjernvarme på samme måde få sine omkostninger vedrørende sin del af anlægget med ind i fællesskabet.

Ved brev af 28. november 2003 skrev advokat Eigil Worm, at der var tale om et anlæg ved Skanderborg Fjernvarme, og sådanne anlæg indgik ikke i omkostningerne hos Renosyd I/S, bortset fra de omkostninger Renosyd I/S specielt havde påtaget sig ved aftale. Sådan en aftale ville være meningsløs, hvis alle omkostningerne alligevel skulle bogføres hos Renosyd I/S. Advokaten gjorde derfor gældende, at Renosyd I/S ikke skulle betale for Skanderborg Fjernvarmes egne omkostninger, og disse skulle derfor ikke medregnes i Renosyd I/S' omkostningsbestemte pris.

Retsgrundlag

Fra varmemforsyningslovens citeres:

§ 20, stk. 1. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger,

8. april 2005

J.nr.: 21-343

Eksp.nr.: 20195

DAL-EKN

Side 3 af 5

efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog § 20 a, stk. 7, og § 20 b.”

Stk. 2...

Stk. 3...

Stk. 4. Miljø- og energiministeren [nu økonomi- og erhvervsministeren] kan fastsætte regler om et prisloft for opvarmet vand eller damp fra affaldsforbrændingsanlæg. Miljø- og energiministeren [do.] kan fastsætte regler om fordelingen af omkostningerne til behandling af affald og produktion af varme på affaldsforbrændingsanlæg.

[...]

”§ 21. Stk. 1. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af miljø- og energiministeren [nu økonomi- og erhvervsministeren] nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. [...]

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne

i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. [...]”

8. april 2005

J.nr.: 21-343

Eksp.nr.: 20195

DAL-EKN

Side 4 af 5

Energiklagenævnets bemærkninger

Som sagen foreligger for Energiklagenævnet, er udgangspunktet for udgiftsfordelingen vedrørende udligningsbeholderen parternes aftale fra september 1994. Det fremgår heraf, at Renosyd I/S' forpligtelse blev maksimeret til 0,5 mio. kr. i anlægsfasen, og at Skanderborg Fjernvarme skulle overtage (dvs. eje) og vedligeholde beholderen ”i fremtiden”. Det fremgår endvidere af sagen, at beholderen tilhører fjernvarmeværket, og at den ikke i praksis har betydning for at opretholde stabile temperaturer.

Energitilsynet fandt i sin afgørelse, at idet udligningstanken tilhørte Skanderborg Fjernvarme, skulle fjernvarmeværkets særomkostninger holdes uden

for beregningen af den omkostningsbestemte pris, samt at Renosyd I/S' øvrige omkostninger ved udligningstanken kunne indgå i fællesomkostningerne.

Når henses til overenskomstens § 3 og § 10, må nævnets prøvelse begrænses til, om der er grundlag for at tilsidesætte den kontraktmæssige ordning som urimelig. Nævnet finder, at den omstændighed, at Renosyd I/S ydede et maksimeret bidrag til udligningsbeholderen, der tilhører fjernvarmeværket, ikke i sig selv kan gøre denne til en fælles aktivitet.

Nævnet finder som Energitilsynet ikke grundlag for at tilsidesætte parternes ordning som urimelig efter varmemforsyningsloven.

Energitilsynets afgørelse vedrørende udligningsbeholderen må derfor stadfæstes.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2003 stadfæstes.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26 i varmemforsyningsloven, jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmemforsyning med senere ændringer.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 7. april 2005.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Skanderborg Fjernvarme, Renosyd I/S og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Dorte Lomholt
Fuldmægtig

8. april 2005

J.nr.: 21-343

Eksp.nr.: 20195

DAL-EKN

Side 5 af 5